

l'entrevista

“ El Tercer Sector té un paper clau en les polítiques socials d'aquest país

certa places, però el seu paper va més enllà perquè creiem que la col·laboració és un requisit indispensable per tirar endavant polítiques en l'àmbit dels serveis socials. Són un patrimoni que ens caracteritza com a societat i que hem de preservar, especialment ara que vivim moments difícils.

Què milloraria en els instruments de relació entre les administracions i les entitats del tercer sector davant la constatació que els procediments de contractació porten a despropòsits diversos, com que l'Administració pagui més per l'efecte de l'IVA o que es desplacin les entitats del territori i que ho fan bé per part d'empreses mercantils alienes a l'àmbit social?

En el marc del Pla de Suport al Tercer Sector Social subscrit el setembre de 2012, el Govern de la Generalitat de Catalunya està treballant en un conjunt d'actuacions per tal de facilitar l'accés del Tercer Sector Social a la contractació pública, entre aquestes, la d'aconseguir modificar l'actual normativa de contractes del sector públic per tal d'incloure l'impost sobre el valor afegit en el preu dels procediments de contractació pública.

Tanmateix, la Generalitat ha d'atenir-se al que estipula la llei de contractes del sector públic, tant pel que fa a la valoració de la comparació dels preus de les ofertes –a hores d'ara sense tenir en compte l'IVA–, com a l'hora de garantir el lliure accés i concurrència, en igualtat de condicions, a les licitacions públiques. En qualsevol cas, un percentatge molt elevat de les licitacions del Departament de Benestar Social i Família s'adjudiquen a entitats del tercer sector.

Els concerts i els convenis no serien una millor solució que els concursos públics?

El Departament de Benestar Social i Família utilitza actualment aquestes tres modalitats en funció de les diferents circumstàncies i característiques del bé o servei a proveir, d'acord amb la normativa vigent.

No obstant això, i també com una mesura inclosa en el Pla de Suport al Tercer Sector Social, hi ha la creació d'un grup de treball entre el Departament d'Economia i Coneixement i el Departament de Benestar Social i Família per estudiar l'impuls d'un projecte de llei de concertació de serveis socials amb la participació de la Taula del Tercer Sector Social.

Vostè ha tingut relació amb el món del lleure? Quina opinió li mereix el paper dels centres d'esplai

N'he tingut i en guardo molt bon record. En la meua adolescència vaig participar en un centre d'esplai del meu barri, com a monitora en diverses activitats i sortides, i vaig gaudir i sobretot aprendre'n molt de l'experiència.

Els centres d'esplai són escoles de participació i ciutadania. Espais on els infants es formen i aprenen una pila de coses: de coneixements però, sobretot, de competències, les competències integrals que després els exigirà el mercat laboral. També d'actituds, d'aptituds i de valors.

Gràcies a tot això, els infants que passen per un esplai acaben esdevenint persones compromeses, amb un elevat esperit cívic i comunitari. De fet, moltes de les persones que acaben assumint responsabilitats en l'esfera col·lectiva i ciutadana tenen en comú el fet d'haver passat per un esplai (o per un agrupament escolta). I de la mateixa manera que molts itineraris personals i vitals són inexplicables sense tenir en compte el paper de l'educació en el lleure, crec que la mateixa història del país no seria la mateixa sense el rol que han jugat les en-

“ Els infants que passen per un esplai acaben esdevenint persones compromeses, amb un elevat esperit cívic i comunitari

titats educatives a l'hora de vertebrar una societat civil forta i activa.

Com valora el treball dels centres d'esplai en els barris i poblacions amb especials problemes d'exclusió social?

És una aportació valuosíssima. Des de les entitats de base s'està fent una tasca fonamental per garantir la cohesió social al nostre país. A la Generalitat som ben conscients que el valor de l'esforç i la dedicació d'aquestes entitats –que funcionen sobre una base social voluntària– és incalculable. Si ara mateix, d'un dia per l'altre, desapareguessin, cap administració seria capaç d'assumir la tasca que desenvolupen. I també som molt conscients

(i tenim molt present) la difícil situació econòmica i pressupostària que estan travessant. Per aquest motiu, des del Govern ens comprometem a continuar donant suport a les federacions d'entitats de lleure educatiu com la vostra. Un suport que té una traducció econòmica, però que també es concreta en altres aspectes com el logístic, el formatiu o el normatiu.

El 52% dels joves entre 16 i 24 anys són a l'atur, l'edat d'emancipació frega els 30 anys i l'abandonament prematur de la formació està entorn el 30%. Estem parlant d'una generació perduda? Com veu la situació i quines polítiques pensa promoure el seu Departament?

L'atur juvenil ens preocupa molt. Sobretot per

“ El Govern de la Generalitat està treballant per tal de facilitar l'accés del Tercer Sector Social a la contractació pública

“ Si gaudíssim d'estructures d'estat, recaptaríem tots els impostos que generem aquí i podríem invertir-los a reforçar l'Estat del benestar

“ Des de les entitats de base s'està fent una tasca fonamental per garantir la cohesió social al nostre país

les conseqüències que pot tenir sobre les futures trajectòries laborals i vitals dels joves que se'n veuen afectats. En aquest sentit, alguns estudis apunten que les generacions que s'insereixen en el mercat laboral en un moment de forta recessió tenen trajectòries laborals més inestables: amb més temporalitat, més atur i menys ingressos. I això ens preocupa i ens ocupa. Ara, parlar directament de generació perduda, em sembla un punt excessiu i alarmista.

Des del Departament estem impulsant programes innovadors per millorar l'ocupabilitat juvenil, centrant-nos en tres grans eixos: formació i qualificació professional, transicions escola-treball i promoció de l'emprenedoria. També tenim programes d'acompanyament per als col·lectius més vulnerables. Tots aquests programes els impulsem de manera coordinada amb els departaments amb competències en matèria educativa i laboral (en el marc del Pla d'Actuació de Govern), i també amb el món local i amb els agents socials. A més, mantenim un diàleg constant amb tots aquests actors per continuar dis-

senyant noves accions que facin front al que, ara mateix, s'ha de considerar una prioritat de país.

En els propers mesos és previst signar el Pacte per la Infància a Catalunya. Quins compromisos més importants assumirà la Generalitat de Catalunya?

La nostra previsió és que el Pacte estigui enllestit abans d'estiu. Des de la Generalitat ens comprometem a impulsar polítiques integrals que tinguin en compte la perspectiva dels nens i les nenes, a prioritzar les polítiques adreçades a aquest col·lectiu. Donarem eines per a protegir i atendre els infants en situació de risc o desemparament, però també inclourem mesures de prevenció, foment de la participació i promoció dels drets, deures i oportunitats de la infància i l'adolescència.

El Síndic de Greuges ha advertit en els seus dos darrers informes de 2011 i 2012 que s'està produint vulneració dels drets dels infants i desigualtat en l'accés a les activitats educatives en el temps de lleure. Què pensa fer el govern per pal·liar aquesta qüestió?

Una de les prioritats del Departament que encapçalo és minimitzar la repercussió dels ajustos pressupostaris sobre el finançament de les entitats del Tercer Sector. En aquest sentit, la nostra principal línia de suport econòmic a les entitats d'educació en el lleure són els convenis que tenim subscrits amb les cinc grans federacions del sector. En el marc d'aquests convenis, la Direcció General de Joventut i la Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària fan una aportació econòmica conjunta superior als quatre milions d'euros anuals. I, dins els pactes especificats als convenis, s'hi recull una referència explícita a la concessió de beques per facilitar la participació a les activitats de les entitats, d'infants i joves amb necessitats especials. Em refereixo als procedents de famílies amb rendes baixes, en situació d'exclusió social, amb discapacitats físiques, psíquiques o sensorials, etc.